

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

בפני כב' הרשמת הבכירה טלי מירום

אלדד בר כוכבא

התובע

נגד

ישראל וזאן

הנתבע

פסק דין

1

2

3 1. בפני תביעה לפיצוי בסך של 33,500 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 (להלן: החוק) שהגיש התובע, במועד הגשת התביעה - ראש המועצה המקומית פרדס חנה - כרכור
4 ומתמודד לראשות המועצה בבחירות לרשויות המקומיות שהתקיימו ביום 30.10.18 (להלן: הבחירות). הנתבע הוא תושב פרדס חנה - כרכור.
5
6

7 2. אין חולק, כי ביום 16.9.18 פירסם הנתבע בדף של קבוצת הפייסבוק "אנחנו אוהבים לגור
8 בפרדס חנה כרכור" את הפוסט הבא (להלן: הפוסט), ולהלן ציטוטו, ככתבו וכלשונו:

9 "לאור מבול הפניות של תושבים בפרדס חנה כרכור המבקשים לדעת עוד ועוד פרטים
10 על עברם של המועמדים לראשות המועצה. אני פונה שוב לאלדד בר כוכבא: אדוני
11 ראש המועצה הועלו האשמות קשות כאן בפייסבוק הקשורות עם שימך כמו למשך
12 שבשנת 1982 אושפזת בבית חולים לחולי נפש שער מנשה, שהואשמת בגניבת שעות
13 עבודה ממעביד שזאת המועצה אותה אתה רוצה לנהל, שהיכת עובדת בכירה ונקנסת
14 על כך ואותה עובדת בכירה חיה וקיימת ותרמה את הכסף ששילמת לבית הכנסת.
15 אם הדברים לא נכונים אני הראשון שהוקיע את מי שכתב את הדברים הללו. אבל
16 לצערי אתה מסרב לשתף פעולה ולא מספק מסמכים המוכיחים אחרת. למשל להציג
17 את התיק הרפואי שלך בפני הציבור שיפריח את טענות האישיפוז בבית החולים לחולי
18 נפש. את פסק הדין אותו ציינת שמי שעומד מאחורי הכתבה נשפט ונקנס בסכומי
19 עתק. בהקשר לעובדת הבכירה אני מניח שלא תוכל להזים כי היא חיה וקיימת כשני
20 צעדים ממך. עשה מעשה ותצא גדול תוכיח לי שאני טועה בכנות בהם תוכיח לי זאת
21 לא ההסס לרגע ואבקש את סליחתך. דע לך אלדד כי כל יום שעובר ואתה לא מספק
22 תשובות עוד ועוד אנשים מבקשים לדעת את האמת אז תציג את האמת שלך אולי

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

- 1 היא שונה. אני מבקש את סליחת התומכים שלך שנאלצים לקרוא שורות אלה ובטוח
2 יציפו את הפייסבוק למה להשמיץ למה להכפיש אז מראש אני אומר לכולם אני לא
3 משמיץ ואני לא מכפיש, כי אני לא כתבתי זאת אלא אחרים העלו זאת אבל לאור
4 האשמות כבדות משקל אלה חובה על הציבור לדעת את האמת כן ובעיקר התומכים
5 שלך תוכיח להם שהכל הבל הבלים."
- 6 בעקבות פוסט זה הגיש התובע את התביעה הנוכחית, בה טען כי הנתבע פירסם האשמות 3.
7 שאין בהן אמת, במטרה להשפילו ולעשותו מטרה לשנאה ולבוז ובכדי לפגוע בשמו ובסיכויי
8 הצלחתו בבחירות הקרבות לראשות המועצה המקומית. בכך, טען התובע, מהווה הפרסום
9 משום לשון הרע כמשמעו בחוק. זאת ועוד, טען התובע, הפרסום נעשה בכוונת זדון. לפיכך
10 תבע התובע פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 33,500 ₪, בצירוף הוצאות משפט.
- 11 בכתב ההגנה טען הנתבע, כי התביעה איננה אלא מסכת של חצי אמיתות ומהווה ניצול ציני 4.
12 של הליכי המשפט. נטען, כי בתקופה שלפני הבחירות געשה הרשת החברתית בפרדס חנה -
13 כרכור, תוך השמצת יריבים, מחנאות, דברי פולמוס והכפשות, כשלתובע היה חלק נכבד בכך.
14 לטענתו, תושב בשם חיים רצון פירסם פרסום בדבר עברו והתנהלותו של התובע, ובעיקר
15 פרטים בדבר כשירותו הנפשית והמוסרית של התובע. נטען, כי התובע לא הגיב על פרסום זה,
16 שלא כהרגלו. על כן, טען הנתבע, העלה הוא עצמו פוסט, בו חזר על הנטען על ידי חיים רצון,
17 בתקווה כנה כי התובע יתייחס לנטען שם. לטענתו, הלכה פסוקה היא כי כאשר מדובר באנשי
18 ציבור, יש לצמצם את איסורי לשון הרע, וכי תרופתו של איש הציבור להשמצות המוטחות בו
19 היא בפרסום נגדי, בו יחשוף את הכזב שפורסם אודותיו. טוען, איפוא, הנתבע, כי במקום
20 להגיב על הפרסום ולהכחישו, "ובא לציון גואל", כטענתו, בחר התובע להגיש תביעתו זו, ואף
21 פירסם את דבר הגשת התביעה בו ביום, במטרה לבזו וללעוג לנתבע, זאת בחוסר נקיון כפיים.
22 לטענת הנתבע, כיוון שמדובר בתקופת בחירות, מדובר בדברי ביקורת לגיטימיים, והנזק
23 המתואר הינו בבחינת זוטי דברים.
- 24 בדיון בפניי חזרו הצדדים על טענותיהם. התובע הכחיש מכל וכל את הטענות שהעלה הנתבע 5.
25 בפוסט, החל מדבר אשפוזו בבית חולים לחולי נפש, וכלה בהאשמתו בגניבה. לטענתו, בעקבות
26 הפוסט, שזכה לתפוצה רחבה, פנו אליו אנשים רבים על מנת לברר האם אמת בדבר. כן הגיש
27 התובע פוסט נוסף שפירסם הנתבע, לאחר הגשת התביעה הנוכחית (ת/4), להלן: **הפוסט**
28 **המאוחר**, ובו טען, כי במסגרת תביעה זו השמיט התובע משמו את התארים "ד"ר" ו"עו"ד",
29 ועל כן -
- 30 "נשאלת השאלה האם באמת התארים בהם מתפאר אלדד בר כוכבא הם תארים
31 פיקטיביים, אחרת לא מובן מדוע השמיט זאת מכתב התביעה ובניגוד לתקנות. כמו
32 כן שוקדים עורכי הדין שלי על בקשות לגילוי מסמכים מבית החולים שער מנשה

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

- 1 בכדי לבדוק אם יש לאלדד קייס בכלל לתביעה שלו. היה ויתברר כי באמת אושפז
2 אלדד בר כוכבא בבית חולים שער מנשה כפי שנכתב כאן בפייסבוק לא על ידי אלה
3 ע"י אחרים הציג בפניכם את המסמך באם הדבר נכון על מנת שכל הציבור ידע."
- 4 כן הציג התובע תגובות שונות לפוסט נשוא התביעה, וביניהן תגובה של גב' ציפי קייל (ת/5),
5 בה כתבה :
- 6 "לדעתי אתה מעלה כאן סוגיה קשה ורצינית. אם נכון הדבר, לדעתי יש כאן עניין
7 לציבור, שכן אנחנו לא רוצים לגלות שמי שיתכן ויוביל את המושבה סובל מבעיות
8 נפשיות".
- 9 לטענת התובע, תגובה זו מלמדת כי אנשים התייחסו לטענות הנתבע ברצינות.
- 10 לטענת התובע, הנתבע לא העלה את הפוסט בתמימות או בתום לב, שכן לטענתו אין זו הפעם
11 הראשונה בו משמיץ אותו הנתבע ברשת; ולראיה הציג פוסט של הנתבע מיום 15.10.13
12 באותה קבוצת הפייסבוק, בה ציטט מכתב של מפלגת הצעירים בו הוכפש התובע - אז סגן
13 ראש המועצה המקומית - והואשם בניצול הקופה הציבורית, ברדיפת בצע ובהיותו שקרן
14 ובוגדני. הנתבע כתב, כי הוא "נאלץ להסכים עם מרבית הדברים", אם כי לדבריו היה מקום
15 לעדן מעט את סגנון הדברים ולא להשתמש במילים כמו "שקרניים" ו"בוגדניים". כן טען
16 התובע כי לפני 20 שנה הגיש נגדו הנתבע תלונה במשטרה על שוחד. לא הוצגו מסמכים בעניין
17 זה.
- 18 התובע סיפר, כי בשנת 1982 השתתף בקרב סולטן יעקוב ונפצע בו, והציג ראיון שנערך עמו
19 ואשר פורסם ביום 8.7.2012 באתר האינטרנט של חיל השריון (ת/7). לדבריו, מכאן נובע
20 הנסיון להכפיש את שמו ולהציג את פגיעתו הפיזית כפגיעה נפשית.
- 21 הנתבע הכחיש כי הפוסט פורסם על רקע יריבות אישית בינו ובין התובע וטען, כי פירסם את
22 הפוסט מתוך דאגה כנה לפרדס חנה - כרכור ומתוך ורצון לעזור ל - 32,000 מצביעי המועצה
23 המקומית, על מנת שידעו מיהו המועמד לראשות המועצה. לטענתו, הוא עצמו לא טען את כל
24 הטענות שבפוסט, אלא ציטט אחרים, וכל שביקש הוא כי התובע יפריך את הנטען "וייצא
25 גדול", והוא - הנתבע - יהיה הראשון שיוקיע את מי שטען את הדברים. כן מסר הנתבע, כי יש
26 לו כ - 200 חברי פייסבוק.
- 27
28
29

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

דיון והכרעה

- 1
- 2 **10. חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965** יצר איזון בין חופש הביטוי מחד לבין זכותו של כל
3 אדם לשם טוב מאידך. בהוראותיו השונות של החוק ישנו ביטוי ליחס שקבע המחוקק בין
4 ערכים אלה (דנ"א 7325/95 **ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ' קראוס ואח'**, פ"ד מב(3) 1 (1998):
- 5 **"כפי שנאמר לא פעם, חוק איסור לשון הרע - על ההסדר המורכב המעוגן בו - מהווה**
6 **איזון בין הזכות לשם טוב (והזכות לפרטיות) לבין הזכות לחופש ביטוי, שתי זכויות**
7 **יסוד הנגזרות מכבוד האדם, וכן בין הזכות לשם טוב (והזכות לפרטיות) לבין זכויות**
8 **וחירויות נוספות, כגון זכות הציבור לדעת, חופש העיתונות וחופש היצירה, בין אם**
9 **אלה זכויות בעלות מעמד עצמאי ובין אם הן מהוות חלק מאגד של זכויות.**" (ע"א
10 8345/08 **בן נתן נ' בכרי** (27.7.2011)).
- 11 **11. בהתאם להוראות החוק, כפי שפורשו בפסיקת בתי המשפט, ארבעה שלבים הם בבחינת**
12 **השאלה האם אחראי מפרסם בעוללת לשון הרע: הראשון - כי מדובר ב"פרסום"; השני - כי**
13 **הפרסום הינו משום "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני קורא סביר; השלישי - בחינת**
14 **תחולתן של הגנות אפשריות; והרביעי, בהעדר הגנה - בחינת הסעד המתאים לנפגע מהפרסום**
15 **(ע"א 6903/12 CANWEST GLOBAL COMMUNICATION CORP נ' עזור** (22.7.2015); ע"א
16 8345/08 **הנוכר לעיל).**
- 17 **א. "פרסום"**
- 18 **12. הפוסט נשוא התביעה פורסם ברשת הפייסבוק בדף קבוצתי. בנוסף ציין הנתבע כי יש לו כ -**
19 **200 חברי פייסבוק. הוצגו תגובות של חברים נוספים בקבוצה על הפוסט. מכאן, שהפוסט**
20 **מהווה "פרסום".**
- 21 **ב. "לשון הרע"**
- 22 **13. סעיף 1 לחוק מגדיר "לשון הרע" כדבר שפרסומו עלול -**
- 23 **"(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;**
- 24 **(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;**
- 25 **(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח**
26 **ידו או במקצועו;**
- 27 **(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או**
28 **מוגבלותו."**

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

- 1 המבחן שנקבע בפסיקה להיותו של פרסום בגדר "לשון הרע" הוא מבחן אובייקטיבי, לפי
2 הבנתו של האדם הסביר. נקבע, כי יש לפרש את ההתבטאות "באופן אובייקטיבי, בהתאם
3 לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת", שהרי ההתבטאות "איננה נאמרת בחלל ריק
4 ובמנותק מהקשר הנסיבות" (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.06); ע"א 4534/02
5 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 568, 558 (2004); רע"א 9647/17 בהט נ' דגן
6 ((31.12.2017)).
- 7 15. דומני כי לא יכולה להיות מחלוקת בכך כי הטחת האשמה של מחלת נפש שהצריכה אישפוז
8 בבית חולים לחולי נפש, גניבה ממעביד והכאת אדם אחר מהווים כולם פרסום שיש בו כדי
9 להשפיל, לבזות, לפגוע באדם במשרתו ובמשלח ידו ולבזותו בשל מוגבלות ממנה הוא סובל.
10 אגב, גם בפוסט המאוחר, בו נטען כי התובע מתהדר בתארי "ד"ר" ו"עו"ד" פיקטיביים, יש
11 כדי להשפיל ולבזות את התובע ולפגוע במשרתו ובעיסוקו. הפרסומים נכתבו בלשון ברורה
12 ונהירה ולא ניתן לפרשם אלא באופן האמור לעיל.
- 13 16. מכאן, שהפרסום עולה כדי "לשון הרע" כמשמעו בחוק.
- 14 ג. בחינת ההגנות הקבועות בחוק
- 15 17. הנתבע טען למספר הגנות, הראשונה שבהם היא הגנת האמת בפרסום, לפי סעיף 14 לחוק.
16 הגנה זו דורשת הוכחתם של שני יסודות מצטברים. האחד הוא כי הפרסום המהווה לשון הרע
17 היה אמת. השני, כי מתקיים עניין ציבורי בנוגע לאותו פרסום. אמיתותו של הפרסום וקיומו
18 של עניין ציבורי בו מבטיחים כי בפרסום טמון המשקל הסגולי הנחוץ כדי להצדיק את הפגיעה
19 בשם הטוב (ע"א 751/10 פלוני נ' דר אילנה דיין-אורבך (8.2.2012)).
- 20 18. ואולם, בניגוד למה שסבור הנתבע, הדין הישראלי נוקט בעניין זה בגישה שונה מזו הבאה
21 לידי ביטוי בפסיקה האמריקנית, שם מוטל על התובע הנטל להראות כי הפרסום בעניינו היה
22 שקרי:
- 23 "בדין הישראלי, נטל ההוכחה הוא הפוך. כאשר הוכח פרסומה של לשון הרע - עובר
24 הנטל לנתבע להוכיח את אמיתות הפרסום. אכן ישראל לא אימצה את הכלל אשר
25 הוצב בארצות הברית בפסק דין Sullivan הנ"ל, לפיו פרסום שקרי אודות אנשי ציבור
26 יהיה מוגן כל עוד לא נעשה בזדון או בעצימת עיניים פוחזת (actual malice) (עניין
27 דיין-אורבך הנ"ל).
- 28 19. כאמור, בפוסט נשוא התביעה הזמין הנתבע את התובע להפריך את ההאשמות שהטיח בו
29 ולהציג את התיק הרפואי שלו על מנת להראות כי לא אושפז בביה"ח שער מנשה. אלא
30 שכאמור, הנטל מוטל על הנתבע להוכיח את אמיתות טענותיו, ולא על התובע להפריך טענות

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

- 1 אלו. הנתבע לא הביא ולו ראשית ראיה לטענה זו, כך גם באשר לשאר הטענות שבפוסט, בדבר
2 גניבה ממעביד והכאת הזולת. מכאן, שאין הנתבע יכול לחסות תחת הגנת ה"אמת בפרסום"
3 **שבסעיף 14 לחוק.**
- 4 20. כאמור, הנתבע טען בנוסף כי פירסם את הפוסט מתוך דאגה כנה לתושבי פרדס חנה כרכור,
5 על מנת שיהיו בפניהם מלוא הפרטים על המועמד לראשות המועצה. בכך טוען הנתבע למעשה
6 (אם כי מבלי לנקוט במונח המשפטי הרלוונטי), כי חלה במקרה זה ההגנה **שבסעיף 15(2)**
7 **לחוק**, לפיו תהא זו הגנה טובה אם עשה את הפרסום בתום לב, בנסיבות בהן היחסים שבינו
8 ובין האנשים אליהם הופנה הפרסום הטילו עליה "חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות
9 אותו פרסום".
- 10 21. בנוסף בחנתי שמא חוסה הנתבע תחת ההגנה **שבסעיף 15(4) לחוק**, לפיו הפרסום היה הבעת
11 דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו
12 של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות.
- 13 22. שתי ההגנות הללו, הכלולות במסגרת הגנת תום הלב, כפופות **לסעיף 16 לחוק**, הקובע חזקות
14 לקיומו או העדרו של תום לב:
- 15 **"(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף**
16 **15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את**
17 **הפרסום בתום לב.**
- 18 **(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים**
19 **בפרסום אחת מאלה:**
- 20 **(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;**
- 21 **(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים**
22 **להיווכח אם אמת הוא אם לא;**
- 23 **(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת**
24 **הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15."**
- 25 23. במקרה דנא, הנתבע לא טרח לבדוק טרם הפרסום האם יש בו אמת אם לאו, אלא, כאמור,
26 הזמין את התובע להפריך את הטענות שבו, ומכאן שחזקת תום הלב נשללת.
- 27 24. זאת ועוד, נפסק כי תחולתו של **סעיף 15(4) לחוק** על הפרסום מותנית בראש ובראשונה בכך
28 שמדובר בהבעת דעה או סברה ולא בקביעת עובדה (ע"א 323/98 שרון נ' בנימין, פ"ד נו(3)

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

- 1 245 (2002); ואילו במקרה דנא הפרסום לא נוסח כהבעת דעה או כהעלאת סברה, אלא כהצגת
2 עובדות מבוססות ומהימנות, וכך גם התקבלו על ידי הקוראים, וראה תגובתה של גב' ציפי
3 קייל שצוטטה לעיל.
- 4 25. ודוק: לו באמת ובתמים ביקש הנתבע לברר את נכונות ההאשמות שנטען כי הועלו כנגד
5 התובע, ניתן היה לבקש את תגובתו להאשמות אלו מבלי לחזור עליהן ולפרסמן בשנית.
- 6 26. עולה, אם כן, כי אין הנתבע יכול לחסות תחת הגנת תום הלב.
- 7 27. אכן, התובע איש ציבור, ולאור כך אמורה עמידותו בפני ביקורת להיות גבוהה מאדם שאינו
8 איש ציבור; אולם גישה זו חלה על הבעת דעה וביקורת, חריפה ככל שתהא, ולא על פרסום
9 המתיימר להיות עובדתי:
- 10 "גם איש ציבור החושף עצמו למערבולת החיים הציבוריים ומסכים בכך לקבל על
11 עצמו מידה מסוימת של נטל חשיפה וביקורת ציבורית, אינו הופך בכך את שמו הטוב
12 ואת כבודו האנושי להפקר. איש הציבור לא הסכים בנטילת תפקיד ציבורי להפקיר
13 לחלוטין את כבודו האישי, והחוק, באיזונים שיצר, מגן גם על בעל תפקיד ציבורי לבל
14 יהפוך שמו הטוב למרמס בכפוף למתן משקל ראוי לחופש הביטוי כערך ציבורי בעל
15 חשיבות. החוק לא התיר בכל מצב מעשי השמצה והשתלחות באנשי ציבור בשם
16 חופש הביטוי, ולא היקנה הגנה לפוגע גם אם הביטוי הוא הבעת דעה על איש ציבור,
17 בנסיבות בהן לא נתקיים בפוגע יסוד של תום לב" (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן
18 שרנסקי ואח' (4.8.2008)).
- 19 28. עוד טען הנתבע, כי אין מדובר בהאשמות שהוא המקור להן, אלא הוא חזר על דברים שנאמרו
20 אחרים, וכפי שנכתב בפוסט - "הועלו האשמות קשות כאן בפייסבוק הקשורות עם שימד",
21 ובהמשך - "אני לא כתבתי זאת אלה אחרים העלו זאת".
- 22 29. ייאמר מיד, העובדה שלשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר על ידי אחרים איננה
23 מהווה הגנה, אלא לכל היותר הקלה במסגרת פסיקת גובה הפיצוי; אך גם זאת, רק כאשר
24 ננקב בפרסום המקור עליו הסתמך הכותב (סעיף 19(1) לחוק), ואילו במקרה דנא, אין הפוסט
25 נוקב בשם של אלו שכתבו את הדברים הנטענים, אלא זהותם הותרה, כפי שניתן לראות,
26 מעורפלת.
- 27 **הסעד** .ד
- 28 30. לאור המסקנה שהפוסט שפירסם הנתבע הינו בגדר "לשון הרע" והוא אינו חוסה תחת אף
29 אחת מההגנות הקבועות בחוק, יש לדון בסעד שיפסק לטובת התובע.

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

- 1 התובע טען, כי היה בפרסום כדי להשפילו, לעשותו מטרה לשנאה ולבוז ולפגוע בשמו ובסיכויי
2 הצלחתו בבחירות. עם זאת, לא הוצגה כל ראיה לנזק הנטען שנגרם לתובע עקב הפרסום, ועל
3 כן עסקינן בפיצוי ללא הוכחת נזק, על פי סעיף 7א לחוק, המסמיך את בית המשפט לחייב
4 נתבע לפצות תובע בסך של עד 50,000 ₪; ואילו אם הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע,
5 רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע כפל פיצוי, ללא הוכחת נזק.
- 6 על מנת לזכות בכפל פיצוי, לא די כי התובע יעתור מפורשות לפיצויים מכוח סעיף 7א(ג) לחוק,
7 אלא עליו להניח תשתית אשר יש בה כדי לבסס את כוונת הנתבע לפגוע. נפסק, כי אין די
8 בקיומה של צפיות שהפרסום יפגע בתובע, על מנת שייקבע שהמדובר בפרסום שנעשה בכוונה
9 לפגוע, אלא נדרש -
- 10 "קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש" לפגוע, שקיומו לא
11 הוכח במקרה דנא. לפיכך ניתן, לכאורה, להתבסס על ההלכות שנקבעו לגבי העבירה
12 הפלילית של פרסום לשון הרע (ע"פ 677/83 בורוכוב נ' יפת, פ"ד לט(3) 205 (1985);
13 רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן, פ"ד נט(6) 554 (2005); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת
14 ישראל [פורסם בנבו] (13.8.2008))." (רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת
15 בע"מ ואח' (8.9.2013)).
- 16 במקרה דנא, נטען אמנם בכתב התביעה כי הנתבע הוא פעיל מרכזי של אחד המתמודדים
17 האחרים לראשות המועצה המקומית, ומכאן נטען, ברמז, לכוונת זדון. ואולם, לא הוכח כי
18 הנתבע הוא אכן פעיל של המתמודד האחר ולא הוכח כי פירסם את הפוסט על רקע זה. מכאן,
19 שלא הוכחה כוונה לפגוע המצדיקה כפל פיצוי.
- 20 **הפיצוי הכספי**
- 21 34. שלוש תכליות עומדות בבסיס הפיצוי בהתאם לחוק: התכלית התרופתית, התכלית
22 החינוכית-הרתעתית והתכלית העונשית (ע"א 6903/12 הנזכר לעיל).
- 23 35. אופן קביעת הפיצוי נדון ברע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, פ"ד נה(5) 510, 525-526
24 (2001):
- 25 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה,
26 במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו
27 ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע
28 "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת
29 פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה
30 להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

- 1 עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע
2 עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19
3 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים בחומרת
4 מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי
5 מוגבר (aggravated) בשל התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם
6 אמת והעושה כל מאמץ בבית-המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת
7 נזקו של הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי".
- 8 .36 בבחינת הפיצוי יש לבחון גם את ההקלות המפורטות בסעיף 19 לחוק :
- 9 "בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם
10 או הנתבע גם באלה:
- 11 (1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו
12 הסתמך;
- 13 (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;
- 14 (3) הוא לא נתכוון לנפגע;
- 15 (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט
16 צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע,
17 ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן
18 פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים".
- 19 .37 דומני כי אף אחת מההקלות שבסעיף 19 לחוק אינה מתקיימת בענייננו. אדרבא: הנתבע לא
20 רק שלא התנצל על הפרסום, אלא, כאמור, לאחר הגשת התביעה נגדו הוא פירסם את הפוסט
21 המאוחר, בו חזר על הטענה כי התובע אושפז בבית החולים שער מנשה (וטען כי עורכי הדין
22 שלו שוקדים על הגשת בקשה לגילוי מסמכים מבית החולים, לחשיפת תיקו הרפואי של
23 התובע שם, לא פחות) וכן העלה את הטענה בדבריו תארו הפיקטיביים לכאורה של התובע,
24 בבחינת הוספת חטא על פשע.
- 25 .38 כן שקלתי את היקף הפגיעה ואת מעמדו של התובע כראש המועצה וכתושב בקהילתו, את
26 העובדה שהאמור בפרסום, שהוצג כעובדות מוגמרות, נתפס כך גם על ידי התושבים והביאם
27 להגיב על כך בדף הפייסבוק וכן לפנות בעניין זה אל התובע, כפי שהעיד, עדות שמצאתי לנכון
28 לתת בה אמון מלא.
- 29 .39 בשקילת כלל הנסיבות שצוינו לעיל, מצאתי לפסוק לתובע פיצוי בסך 10,000 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

ת"ק 18-09-29913 בר כוכבא נ' וזאן

1 40. לאור האמור לעיל, אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע סך של 10,000 ₪. בנוסף אני מחייבת
2 אותו לשלם לתובע הוצאות משפט בסך של 500 ₪.

3 41. הסכום הכולל בסך 10,500 ₪ ישולם בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה
4 וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

5

6 זכות הגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

7 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.

8

9 ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

10

11

טלי מירום, רשמת בכירה

12

13

14